

то обкопѣ-а около него са напзлни сѣ водѣ; то-
гава са помоли Богъ и падна огнь отъ небе-то
на жертвѣ-тѣ, и така обърна народъ-а кзмз истин-
наго Бога. Вторый-а пакъ, на молѣѣ-тѣ на ери-
хонцы-тѣ, очисти имъ нездравѣ-тѣ водѣ сѣсѣ солѣ.

Най послѣ Исаѣа завършава паримѣи-тѣ сѣ про-
рочество за Спасителя, кой-то е даденъ на идоло-
поклонцы-тѣ, за заветъ да уреди землѣ-тѣ, да
опрости, просвети и напои жедны-тѣ и да ги сви-
ка отъ сички-тѣ краища на землѣ-та: „нека са
веселѣтѣ небеса-та и нека са радъва землѣ-та, не-
ка гори-тѣ възвикватъ веселіе а холмоки-тѣ правдѣ;
защо-то Господъ помилока свой-а народъ и утѣши
сиромасы-тѣ. Сѣонъ рече: „остави ма Господъ, Богъ
ма забораки! — Но да ли ще забораки майка дѣ-
те-то си, и не ще ли желѣе рожѣѣ-тѣ си? Аче
ако и забораки, азъ не щѣ забораки тебе, казва
Господъ.“

Като са свърши служба-та свещенници-тѣ от-
важда сѣ кръстови въз препратѣ-тѣ, гдѣ-то е на-
мѣстенъ столъ сѣ водѣ, кое-то значи мѣсто-то, гдѣ-
то е крышавалъ Іоаннъ на Іорданъ близъ до Ки-
таворе: предъ тѣхъ вървѣтѣ пѣвцы-тѣ и пѣѣтѣ:

„Гласъ-а Господный на водѣ-тѣ вика и дѣма:
дойдете, прѣимете сички дѣхъ на премѣдрость-та,
дѣхъ на разѣмъ-а, дѣхъ на божій-а страхъ, Христа,
кой-то са ави.“

Исаѣа отъ ветхій-а заветъ авава въз три про-
рочества това крышаваніе на Іоанна, и разлага,
какѣѣ силѣ има то: „Тѣй казва Господъ: нека са